

นิพนธ์ต้นฉบับ

การประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๐) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

บงกช เอี่ยมชื่น*, ฉัตรศิริ ปิยะพิมลสิทธิ์**, พรทิพย์ ไชยโส**

บทคัดย่อ

- วัตถุประสงค์:** เพื่อประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๐) ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรใน ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต
- วิธีการศึกษา:** เป็นการวิจัยเชิงประเมิน ประชากรเป้าหมาย ได้แก่ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ๓ คน อาจารย์ผู้สอน ๓๑ คน นักศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๐ - ๒๕๕๓ จำนวน ๙ คน มหาบัณฑิตตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ จำนวน ๒ คน ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิต ๑ คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และการตรวจสอบเอกสาร วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ และการวิเคราะห์เนื้อหา โดยเกณฑ์ในการตัดสินความเหมาะสม พิจารณาจากผู้ให้ข้อมูลตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ หรือผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เห็นว่าประเด็นนั้น มีความเหมาะสมในระดับมากขึ้นไป หรือสอดคล้องกับเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง
- ผลการศึกษา:** การศึกษาแสดงว่าหลักสูตรส่วนใหญ่มีความเหมาะสม แต่ควรปรับปรุงบางประเด็น ดังนี้ ๑) ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ ปรัชญา วัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหา อาจารย์ มีความเหมาะสม แต่ควรปรับปรุงเรื่องคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษารวมทั้งจำนวนนักศึกษาให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นอกจากนั้น ควรปรับปรุงจำนวนและอุปกรณ์การเรียนในห้องเรียนและห้องปฏิบัติการให้เหมาะสมและเพียงพอ ๒) ด้านกระบวนการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการบริหารหลักสูตร มีความเหมาะสม แต่ควรปรับปรุงเรื่องการจัดหาทุนการศึกษาและวิจัย รวมทั้งการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้แพร่หลาย ๓) ด้านผลผลิต มหาบัณฑิตมีคุณสมบัติตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร แต่ควรพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และควรมีการประเมินคุณลักษณะของมหาบัณฑิต
- สรุปผลการศึกษา:** หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การแพทย์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๐) ของ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความเหมาะสม แต่ก็ยังมีบางประเด็นควรปรับปรุงเพื่อให้หลักสูตรดียิ่งขึ้น
- คำสำคัญ:** การประเมินหลักสูตร, วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, วิทยาศาสตร์การแพทย์

วันที่รับบทความ: ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๕

วันที่อนุญาตให้ตีพิมพ์: ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

* งานบริการการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

** ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

บทนำ

หลักสูตรมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาทุกระดับและประเภท เพื่อเป็นหลักและเป็นแนวทางในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ สอดคล้องกับนโยบายการจัดการศึกษาและแนวโน้มความต้องการของสังคม* ในการจัดทำหลักสูตรต่างๆ ผู้จัดทำหลักสูตรจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลอย่างกว้างขวางเพื่อที่จะสามารถกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร วางเค้าโครงและรูปแบบของหลักสูตร กำหนดเนื้อหาสาระ ตลอดจนประสบการณ์การเรียนรู้ได้ นอกจากนั้นหลังจากที่ได้จัดทำหลักสูตรขึ้นมาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้จัดทำหลักสูตรยังมีคำถามซึ่งจำเป็นต้องตอบอีกว่า หลักสูตรที่สร้างเสร็จแล้วนับเป็นหลักสูตรที่ดีและใช้การได้ดีหรือไม่ ถึงแม้ว่าจะนำหลักสูตรมาใช้แล้ว แต่ก็ยังต้องมีการตรวจสอบอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้แน่ใจว่าหลักสูตรนั้นใช้ได้ติดตามสภาวะที่จัดไว้ การกระทำในลักษณะของการตรวจสอบและทดสอบเพื่อการตัดสินใจนี้ เรียกว่า การประเมินผล การประเมินผลเป็นสิ่งที่ต้องกระทำอยู่ตลอดเวลา เป็นกิจกรรมที่ต้องทำต่อเนื่องกัน ตั้งแต่เริ่มวางแผนจัดทำหลักสูตรต้นแบบ จนกระทั่งได้หลักสูตรแม่บทที่เสร็จสมบูรณ์ถึงขั้นนำไปใช้ และยังจะต้องมีการประเมินผลต่อไปอีกอย่างไม่มีการจบสิ้น การประเมินหลักสูตร คือ กระบวนการในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของหลักสูตรว่าหลักสูตรนั้นๆ มีประสิทธิภาพแค่ไหน เมื่อนำไปใช้แล้วบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ มีอะไรที่ต้องแก้ไข เพื่อนำผลที่ได้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจหาทางเลือกที่ดีกว่าต่อไป ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ คณะแพทยศาสตร์ได้เปิดหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ (หลักสูตร พ.ศ. ๒๕๔๕) และในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์ เรียกว่า หลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาชีววิทยาศาสตร์การแพทย์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๐) ตามข้อกำหนดของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ให้ทุกคณะในมหาวิทยาลัยทำการปรับปรุงหลักสูตรทุก ๕ ปี โดยจะครบกำหนดที่ต้องประเมินหลักสูตรในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ผู้วิจัยจึงได้ดำเนินการประเมินหลักสูตร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาชีววิทยาศาสตร์การแพทย์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๐) ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรใน ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต เพื่อนำสารสนเทศที่ได้จากการประเมินไปใช้เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรต่อไป

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงประเมิน (evaluation research) โดยมีคำถามการประเมินดังนี้

๑. ปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตร ประกอบด้วย ปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตร อาจารย์ นักศึกษา อุปกรณ์การเรียน สื่อการเรียน สถานที่เรียน มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร และมีประเด็นใดที่ต้องปรับปรุงอย่างไร

๒. กระบวนการใช้หลักสูตร ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การบริหารหลักสูตร มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร และมีประเด็นใดที่ต้องปรับปรุงอย่างไร

๓. ผลผลิตของหลักสูตรมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และมีประเด็นใดที่ต้องปรับปรุงอย่างไร

เกณฑ์ในการประเมิน พิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต จากความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ ของทั้งหมดเห็นว่าประเด็นนั้นมีความเหมาะสมตั้งแต่ระดับมากขึ้นไป ๕ ระดับ หรือผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากขึ้นไป หรือประเด็นนั้นมีความสอดคล้องตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF:HEd) และ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาชีววิทยาศาสตร์การแพทย์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๐) ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร จำนวน ๓ คน อาจารย์ผู้สอน จำนวน ๓๑ คน นักศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๐ - ๒๕๕๓ จำนวน ๔ คน มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา ๒๕๕๑ - ๒๕๕๓ จำนวน ๒ คน และผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิต จำนวน ๑ คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมี ๒ ชนิดซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ได้แก่ ๑) แบบสอบถาม เป็นแบบมาตราประมาณค่า ๕ ระดับ เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และมหาบัณฑิตที่มีต่อความเหมาะสมของหลักสูตร แบบสอบถามมี ๓ ชุด สำหรับอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และมหาบัณฑิต ๒) แบบสัมภาษณ์ มี ๒ ชุด ชุดที่ ๑ เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรต่อการบริหารหลักสูตร ชุดที่ ๒ เพื่อเก็บข้อมูล

เกี่ยวกับความเห็นของผู้บังคับบัญชามหาวิทยาลัยต่อคุณภาพของมหาวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔ – กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ค่าความถี่ของคำตอบในแต่ละกลุ่มและคิดค่าร้อยละเฉพาะกลุ่มอาจารย์ผู้สอน ส่วนกลุ่มผู้ให้ข้อมูลอื่นๆ ได้แก่ นักศึกษาและมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้นำคำตอบของทั้งสองกลุ่มมาวิเคราะห์ร่วมกันเนื่องจากแต่ละกลุ่มมีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนน้อยและเป็นคำตอบของกลุ่มผู้เรียนเหมือนกัน โดยคิดเฉพาะความถี่ เนื่องจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามไม่ถึง ๒๐ คน คำตอบที่เป็นคำบรรยายรวมทั้งการตรวจสอบเอกสารและการสัมภาษณ์ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษา

ผลการวิจัยพบว่า ตามความเห็นของนักศึกษาและมหาวิทยาลัยเห็นว่า หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การแพทย์มีความเหมาะสมเป็นไปตามเกณฑ์ ส่วนความเห็นของอาจารย์มีทั้งประเด็นที่เหมาะสมและควรปรับปรุง ดังนี้

ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ ปรัชญาของหลักสูตร วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตร อาจารย์ นักศึกษา อุปกรณ์การเรียน สื่อการเรียน สถานที่เรียน มีความเหมาะสม แต่มีประเด็นที่ควรปรับปรุง ได้แก่ จำนวนหน่วยกิตวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือก ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ เนื้อหาวิชาบางรายวิชาที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม การกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา กระบวนการคัดเลือกนักศึกษา ยังไม่สามารถทำให้ได้นักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามความต้องการของหลักสูตร รวมทั้งจำนวนนักศึกษาไม่เป็นไปตามกำหนด ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการมีจำนวนไม่เพียงพอ มีอุปกรณ์ไม่ทันสมัย และบรรยากาศไม่เหมาะสมกับการเรียน

ด้านกระบวนการพบว่า การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การบริหารหลักสูตร ส่วนใหญ่มีความเหมาะสม แต่มีประเด็นที่ควรปรับปรุง ได้แก่ การมุ่งเน้นการใช้เทคโนโลยี การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก การส่งเสริมการวิจัยผสมผสานระหว่างพรีคลินิกกับคลินิก การจัดหาทุนการศึกษา และทุนสนับสนุนการทำวิทยานิพนธ์ การประชาสัมพันธ์หลักสูตร รวมทั้งการพัฒนากระบวนอาจารย์ที่ปรึกษา

ด้านผลผลิตพบว่า ตามความเห็นของผู้บังคับบัญชาของมหาวิทยาลัยเห็นว่า มหาวิทยาลัยมีคุณลักษณะตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร คือ มีความสามารถในการนำความรู้มาปฏิบัติงานทั้งด้านคลินิกและพรีคลินิก มีความสามารถในการสร้างความรู้ใหม่จากการวิจัยและนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ มีความสามารถในการเลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม เป็นที่ยอมรับของผู้ร่วมงานและมีคุณสมบัติตรงตามความต้องการของผู้ใช้งาน แต่มีประเด็นที่ควรปรับปรุง ได้แก่ หลักสูตรควรพัฒนาความรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับโปรแกรมและเทคโนโลยีที่จำเป็น และควรมีการประเมินคุณลักษณะของมหาวิทยาลัย

วิจารณ์ และสรุปผลการศึกษา

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบโครงสร้างหลักสูตรเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ของกระทรวงศึกษาธิการ^๕ (สำนักงานมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา) พบว่า จำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรมากกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำของเกณฑ์มาตรฐาน โดยการศึกษารายวิชามากกว่า ๕ หน่วยกิต และการทำวิทยานิพนธ์มากกว่า ๑๐ หน่วยกิต ซึ่งผู้รับผิดชอบควรกระชับเนื้อหาให้เหมาะสมกับที่ผู้เรียนต้องนำไปใช้จริงในการปฏิบัติงาน ส่วนเนื้อหาหลักสูตรที่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมนั้น เนื่องจากหลักสูตรเปิดการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ และได้ทำการปรับปรุงหลักสูตรในปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นระยะเวลาสั้น ควรจัดให้มีการประเมินเกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ตามระบบประกันคุณภาพของหลักสูตรและตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ด้านนักศึกษาควรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรให้มากขึ้น รวมทั้งการให้ทุนการศึกษาและทุนวิทยานิพนธ์เพื่อดึงดูดให้มีผู้เรียนมากขึ้น ในด้านอุปกรณ์การเรียน สื่อการเรียน สถานที่เรียน ที่ไม่เพียงพอ คณะแพทยศาสตร์ได้ทำการปรับปรุงห้องเรียนกลุ่มย่อยพร้อมอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์เพิ่มเพื่อรองรับการเรียนการสอน รวมทั้งกำลังปรับปรุงห้องปฏิบัติการเพื่อรองรับงานวิจัยทางคลินิกอีกด้วย

ในประเด็นเรื่องการจัดการเรียนการสอนนั้น เนื่องจากคณะแพทยศาสตร์มีข้อจำกัดในเรื่องการพัฒนาห้องปฏิบัติการ จึงอาจส่งผลให้การนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์มาใช้ในการเรียน

การสอนทำได้น้อย ส่วนประเด็นเรื่องการส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก หรือการวิจัยผสมผสานระหว่างพรีคลินิกกับคลินิกนั้น เนื่องจากอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ทางพรีคลินิก และการวิจัยทางคลินิกผู้วิจัยต้องมีพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ สุขภาพ เพราะเป็นการวิจัยในคนเพื่อนำความรู้ไปใช้ในเวชปฏิบัติ ในขณะที่หลักสูตรเปิดรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางวิทยาศาสตร์ในสาขาที่หลากหลายซึ่งรวมทั้งวิทยาศาสตร์ชีวภาพ ผู้เรียนส่วนหนึ่งจึงไม่มีประสบการณ์การวิจัยทางคลินิก รวมทั้งการวิจัยทางคลินิกต้องใช้ระยะเวลาทดลองและเก็บข้อมูลเป็นเวลานาน จึงมีการทำวิจัยทางคลินิกน้อย ผู้วิจัยเห็นว่า หลักสูตรควรสนับสนุนให้อาจารย์ทางคลินิกมาเป็นอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้มากขึ้น รวมทั้งสนับสนุนให้มีการสร้างเครือข่ายการวิจัยระหว่างอาจารย์พรีคลินิกและคลินิกเพื่อสนับสนุนนักศึกษาในการทำวิทยานิพนธ์ ส่วนการบริหารหลักสูตรควรพัฒนาระบบอาจารย์ที่ปรึกษาและส่งเสริมหรือจัดการทุนการศึกษาและทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกให้มากขึ้น

ด้านผลผลิตนั้นในขณะที่เก็บข้อมูลมีมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาเพียง ๒ คน ซึ่ง ๑ คน ประกอบธุรกิจส่วนตัว และอีก ๑ คน เป็นผู้ช่วยวิจัย ในกรณีของมหาบัณฑิตที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวแสดงให้เห็นว่า หลักสูตรสามารถพัฒนาให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในชีวิตสามารถดูแลธุรกิจของตนเองได้ ส่วนมหาบัณฑิตอีก ๑ คน ผู้บังคับบัญชาเห็นว่า มีความรู้ความสามารถด้านการวิจัยทางพรีคลินิก และมีความเข้าใจทางคลินิกได้บางส่วน สามารถนำความรู้ที่เรียนและเทคโนโลยีไปใช้ในการแก้ปัญหาได้ รวมทั้งเป็นที่ยอมรับของเพื่อนร่วมงาน แต่หลักสูตรยังขาดการประเมินคุณลักษณะของมหาบัณฑิตที่ออกไปปฏิบัติงานแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่า ควรมีการติดตามผู้สำเร็จการศึกษาก่อนนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ในการปฏิบัติงานได้หรือไม่ โดยสอบถามจากนายจ้าง เจ้าของสถานประกอบการ ผู้บังคับบัญชา เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาคุณลักษณะของมหาบัณฑิตในหลักสูตรต่อไป

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การแพทย์ (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๕๐) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความเหมาะสมทั้งด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต แต่ก็ยังมีบางประเด็นที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรเห็นว่า ควรปรับปรุงเพื่อให้หลักสูตรดียิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่สนับสนุนให้ผู้วิจัยได้ทำการประเมินหลักสูตร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉัตรศิริ ปิยะพิมพ์สิทธิ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ ไชยโส ที่ให้คำแนะนำในการวิจัย รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ช่วยให้งานวิจัยนี้สำเร็จลงด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

๑. วิชัย วงษ์ใหญ่. การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: ส่วนวิจัยและพัฒนา สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย; ๒๕๔๓.
๒. ทิศนา แคมมณี. การประเมินผลหลักสูตร. ใน: สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, บรรณาธิการ. รวมบทความทางการประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; ๒๕๔๔. หน้า ๑๓๓-๕๒.
๓. อารัง บัวศรี. ทฤษฎีหลักสูตร. กรุงเทพฯ: ธนัชาการพิมพ์; ๒๕๔๒.
๔. สุนีย์ ภูพันธ์. แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตรยุคปฏิรูปการศึกษาไทย. เชียงใหม่: The Knowledge Center; ๒๕๔๖.
๕. สำนักงานมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. มาตรฐานการอุดมศึกษาและเกณฑ์มาตรฐานที่เกี่ยวข้อง. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์; ๒๕๕๓.

Abstract

An evaluation of the master of science in medical sciences curriculum (revised 2007), Faculty of Medicine, Thammasat University

Bongkot lamchuen* Chatsiri Piyapimonsit** Porntip Chaiso**

* Educational Service Office, Faculty of Medicine, Thammasat University

** Department of Education, Faculty of Education, Kasetsart University

Objective: To evaluate the master of science in medical sciences curriculum (revised 2007), Faculty of Medicine, Thammasat University. The evaluation was determined the appropriateness divided in three sections; input, process and product.

Method: This study was research evaluation. The target population were three responsible curriculum's teachers, 31 instructors, 9 students (2007 - 2010), 2 alumni (2008 - 2010) and 1 alumni's supervisor. The data were collected by questionnaire, interview and document review. The data were analyzed by frequency, percentage and content analysis. The criteria for determining the appropriateness based on information from 50 percent of population choosed the more appropriate level or above, meet the relevant criteria.

Results: The study indicated that the majority of curriculum was appropriate but some issues should be improved. Input: philosophy, purpose, structure, content and instructors were appropriate but student qualification, number of the admitted students and facilities such as the number of classroom and laboratory equipment should be improved. Process: learning process, assessment and administration were appropriate. However, the provision of scholarship, research fund and public relations of the program should be improved. Product: the graduates were appropriate according to the curriculum objectives. However, the graduate should be developed the ability in using technology and the graduate characteristics should be evaluated.

Conclusion: The master of science in medical sciences curriculum (revised 2007), Faculty of Medicine, Thammasat University was appropriate. But there were some issues should be improved to make the course even better.

Key words: Curriculum evaluation, Master of science, Medical sciences